

Suplující učitelé obou kategorií jsou povinni týdně ve stejném počtu hodin vyučovat jako učitelé uvedení v odst. b).

d) Učitelům smluvním, učitelům vedlejším, ustanoveným pro přiřazené předměty vyučovací a lektorům vyučujícím nepovinným předmětům, upravují se platy a požitky smlouvou.

§ 5.

Definitivní a doplňující učitelé střední školy mají nárok na odměnu 300 K, pokud se týče 240 K ročně podle příslušných ustanovení pro školy střední za každou vyučovací hodinu týdenní, převyšující maximum jejich povinného řídku učebního.

§ 6.

Administrativní úředníci konservatoře jsou úředníci konceptní, účetní a kancelářští a mají stejné požitky a stejný postup jako státní úředníci v té skupině úředníků, do níž náležejí podle § 52 zákona z 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.

§ 7.

Pro platy, požitky, postup a právní postavení podúředníků a sluhů na konservatoři platí stejné předpisy jako pro jiné státní podúředníky a sluhy.

§ 8.

V čele konservatoře stojí rektor, jenž se volí z profesorů mistrovské školy; způsob jeho volby a období jeho činnosti upraví se organizačním statutem.

§ 9.

Pro postup profesorů mistrovské školy rozhodující jest služební doba uplynulá od jmenování profesorem mistrovské školy podle období zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., o platech profesorů vysokých škol. Profesorům těmto nezapočítají se léta na konservatoři před jejím sestátněním ztrávená do postupu.

Výjimku může ministr školství a národní osvěty učiniti za souhlasu ministra financí na návrh profesorského sboru mistrovské školy tím způsobem, že profesorův povolání na mistrovskou školu konservatoře bude doba uměleckého působení mimo školu tuto ztrávená zcela nebo z části započítána do jeho výslužby, podle okolností i do let potřebných k dosažení vyššího platového stupně.

§ 10.

Profesorům a učitelům střední školy konservatoře započtou se dvě třetiny služebních let na konservatoři pražské před jejím sestátněním ztrávených do postupu a zařadí se při převzetí do státní služby do požitků příslušné hodnostní třídy a platového stupně podle období předpisů o přeřazení profesorů a učitelů státních škol středních a průmyslových.

§ 11.

Pensijní nároky všech profesorů, učitelů, úředníků, podúředníků a sluhů a jejich vdov a dětí upravují se předpisy o odpočivných a započítovacích požitcích platnými pro všechny státní zaměstnance příslušné kategorie a započítají se jim do výslužby všechna léta, která již ztrávili ve službách pražské konservatoře, pokud ji vydržovala „Jednota pro povznesení hudby v Čechách“ a po jejím rozchodu spravovala komise pro sestátnění konservatoře až do jejího sestátnění.

§ 12.

Zaměstnancům působivším na konservatoři v době před jejím sestátněním, jimž přísluší pense podle pensijního řádu platného za doby, kdy konservatoř spravována byla „Jednotou pro povznesení hudby v Čechách“, bude stát pensie nadále vypláceti, a upraví ji ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí.

§ 13.

Stát přejímá do svého vlastnictví pensijní fond, nadace a všechen inventář konservatoře, které mu Jednota vydala. Nadace a inventář budtež upořebeny pro účely konservatoře.

§ 14.

Provéstí zákon tento ukládá se ministru školství a národní osvěty ve srozumění s ministrem financí.

§ 15.

Ministr školství a národní osvěty se zmocňuje vydati organizační statut ústavu, v němž zejména výtčen bude účel státní konservatoře a stanoveny budou práva a povinnosti profesorů a ostatních zaměstnanců jejich.

§ 16.

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Habrman v. r.

Čís. 180.

Zákon ze dne 19. března 1920,

jmž se doplňuje zákon ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n., o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ku provádění řízení a k rozhodování ve věcech zabírání budov neb jejich částí pro účely

veřejné, které podle zákona ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n., náleží zemským politickým správám, příslušny jsou na Slovensku a v Podkarpatské Rusi županské úřady.

§ 2.

Soudní řízení podle § 4 zmíněného zákona provádí se pro obvod Slovenska a Podkarpatské Rusi podle ustanovení uherského zákonného článku XLI. z roku 1881.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Účinnost tohoto zákona končí spolu se zánikem účinnosti zákona ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n.

§ 5.

Ministru veřejných prací se ukládá, by zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Hampl v. r.

Čís. 181.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. března 1920,

jmž se upravují služební příjmy a výslužné učitelstvu na státních školách obecných (ludových) a občanských na Slovensku.

Podle čl. I. zákona ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n., vydává se toto nařízení:

Článek I.

Ustanovení zákona ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n., nabývají účinnosti pro učitelstvo působící na státních obecných a občanských školách na Slovensku ode dne 1. září 1919.

Článek II.

Pro učitele dosazené v úřad před vydáním zákona z 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n., platí ustanovení tohoto zákona tak, že se jim nepřetržitá služební doba dovršená přede dnem, kdy toto nařízení nabude účinnosti na Slovensku, započítá pro zařazení do platů hodnostních tříd, do časového postupu a do výměry všech řádných a mimořádných služebních příjmů. Při zařazení do hodnostních tříd a stupňů služného počítá se doba ta lišterním učitelům škol obecných

a občanských od prvního definitivního ustanovení (řádným učitelem) se stálým platem, jež se stalo podle dosavadních zákonů na Slovensku platných.

Článek III.

Dokud nebudou zákonem zavedeny zkoušky učitelské způsobilosti také pro Slovensko, pokládá se diplom opravňující podle posavadních předpisů k vyučování na maďarských školách lidových nebo občanských pro zařazení do služebních skupin a tříd za rovnocenný s předepsanou zkouškou způsobilosti pro školy obecné nebo občanské, získané před zkušebními komisemi k tomu povolanými.

Článek IV.

Všecky předpisy uherských zákonů a nařízení pozbývají platnosti, pokud ustanovením zákona ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n., odporují.

Zemskými zákony, pokud se jich zákon uvedený výslovně dovolává, rozumějí se na Slovensku dosud platné uherské zákony a nařízení o právních a služebních poměrech učitelstva.

Článek V.

Funkce, které zákon ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n., ukládá zemským školním radám, vykonávati bude úřední orgán v Bratislavě určený ministrem školství a národní osvěty.

Článek VI.

Ministr školství a národní osvěty je pověřen, aby toto vládní nařízení provedl a za tím účelem další opatření učinil.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Hodža v. r.

Habrman v. r.

Dr. Heidler v. r.

Štaněk v. r.

Hampl v. r.

Prášek v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Čís. 182.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1920,

jmž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.

Podle článků XVIII. až XX. zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., vydávají se tato ustanovení: